

der, at den, som har tegnet en opsat Livrente eller en opsat Capitalubbetaling, skal paa den Tid, hans saaledes erhvervede Ret indtræder, kunne vælge, enten at gjøre denne sin Ret gjældende eller vedblive fremdeles at betale Indskud og derved erhverve Krav paa en Forsikkring, hvis Størrelse afpasses efter samtlige de erlagte Indskud. Men han kan jo modtage det, der tilkommer ham, og saa anvende det til en ny Forsikkring, hvis det kan skee uden Tab for Anstalten. Der forlanges her, at han skal have en Ret til at sige: Seg vil ikke have Pengene, men vil vedblive at betale, medens han uden dette Forslag kan sige: Seg faaer Pengene og indbetaler dem paany, thi jeg vil have en ny Forsikkring og en Forsikkring paa et større Beløb. Ere Betingelserne derfor tilstede, saa kan han gjøre det, men ere de ikke tilstede, bør han ikke have denne Ret. Seg troer altsaa, at den nye Paragraph vil paa en klar og ubestemt Maade berøre Sikkerheden og Urykkeligheden af de afsluttede Contracter; seer man derimod bort fra denne Paragraph, saa bliver der det tilbage, at Contracterne kunne forandres ved sælles Samtykke af begge Contrahenter, og dette Samtykke kan man vel forudsætte, at Anstalten vil give, naar den finder, at den kan gjøre det, og dermed er Sagen da klar.

Tilsen: Seg troer dog virkelig ikke, at der kan være det Alleringeste at erindre imod, at den Bestemmelse, som det andet Stykke af Paragraphen indeholder, gjøres gjældende; det er Noget, som i de nu bestaaende Anstalter vistnok meget hyppig er skeet (Maadvig: Sa frivilligt!), og som, selv om det ikke siges i Loven, meget hyppig vil skee; men der er en Forskjel mellem det, jeg her har foreslaaet, og det, som staaer i Lovforslaget § 9, den nemlig, at, dersom vedkommende Interessent skal benytte sig af Lovens § 9, saa maa han indtræde som ny Interessent; han skal, naar han vil tegne en ny Forsikkring til den Tid, da hans ældre Forsikkring er bleven virksom, indtræde som fuldkommen ny Interessent og altsaa skaffe Helbredsattest osv.; det er jo Sagen. Saaledes som det her af mig er foreslaaet, bliver den Forsikkring, han har tegnet,

og som han ikke hæver, staaende urørt og forrentes, og hvad han saa derefter frivilligt betaler, kommer ham tilgode med Renter til den Tid, da han forlanger det, i Forbindelse med den tidligere Forsikkring, som han jo til enhver Tid er berettiget til at modtage. Forskjellen ligger væsentlig kun deri, at, naar mit Forslag vedtages, vil han kunne forlange det som Ret, der ellers vil blive ham tilstaaet som en Raade, og det forekommer mig, at dette er billigt i alle saadanne Tilfælde, hvor Sagen paastaar, at der derved vil paaføres Anstalten noget Tab. Seg kan ikke i det, der er fremkommet, see Andet, end at det ikke kan være til nogenomhelst Skade, men derimod vil være billigt overfor Publicum at vedtage mit Forslag. Forøvrigt venter jeg, at den høitærede Finanzminister vil udtale sig derom. Seg kan ikke forstaae § 9 anderledes, end at, naar Noget begjærer sin Forsikkring hævet og altsaa skal have en ny Forsikkring, vil det være afhængigt af de forskjellige Tilfælde, om Helbredsattest skal forlanges eller ikke; i nogle Tilfælde troer jeg, det vil være nødvendigt, i andre Tilfælde troer jeg, at det er unødvendigt, alt efter de forskjellige Arter af Forsikkring.

Finanzministeren: Det under Nr. 5 til § 3 stillede Forslag maa jeg fraraade det høie Thing at vedtage. Seg kan i saa Henseende slutte mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt. Der forekommer mig at være Anledning til ogsaa i den i § 3 foreslaaede Retning at komme til en Udvidelse, idet de Tilfælde ikke ere saa ganske faa, hvor Duffet hos en Person om Muligheden af at kunne sikkre et større Beløb er tilstede med en ikke ringe Grad af Nødvendighed. Seg skal, næstefter at henvise til, hvad der findes bemærket i Betænkningen om, at 180 dog ikke er et saa ganske lille Tal, fremhæve, at der foruden til det i dette Dieblif tilstedeværende Antal af saadanne Forsikrede ogsaa maa tages Hensyn til det Antal, der vilde have været, hvis ikke den bestaaende Begrændsning havde været tilstede. Det er klart eller rettere sagt, det er et Factum, at ikke saa mange søgt til fremmede Anstalter, fordi de ikke